การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง

The study on the learning effectiveness in Japanese interpretation: Integrated shadowing teaching techniques for enhancing listening and speaking skills

พรเทพ เจิมขุนทด
Pornthep Joemkhunthod

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Faculty of Humanities and Social Sciences, Sisaket Rajabhat University

Corresponding Author:
Pornthep Joemkhunthod
Faculty of Humanities and Social Sciences, Sisaket Rajabhat University
319 Thaipanta Rd., Pho Sub-district, Muang District, Sisaket, 33000, Thailand
E-mail: pornthep.j@sskru.ac.th

Received: 26 September 2023 **Revised:** 5 February 2024 **Accepted:** 16 February 2024

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง

บทคัดย่อ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งประกอบการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทักษะการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทักษะการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูด ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยเทคนิคแชโดอิ้ง 2) แบบประเมินทดสอบทักษะการฟังและการพูด ก่อนเรียนและหลังเรียน การล่ามญี่ปุ่น-ไทย และการล่ามไทย-ญี่ปุ่น และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทักษะการฟังและการพูด ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยเทคนิคแชโดอิ้ง ซึ่งมีผลการศึกษาวิจัย ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกิจกรรมทักษะการฟังและการพูด ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยเทคนิคแชโดอิ้ง พบว่า ความถูกต้องของการสอบหลังเรียนสูงกว่าความถูกต้องของการสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.04 และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.83 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 12.08) เมื่อพิจารณาโดยแบ่งกลุ่มพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนสูงขึ้นแต่กลุ่มที่ฝึกแชโดอิ้งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มสูงขึ้นมากกว่า 8.67 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 21.67)

ผลความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียนทักษะการฟังและการพูด ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยเทคนิคแชโดอิ้ง พบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์ อยู่ที่ 0.91 และความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยเทคนิคแชโดอิ้งอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.32, S.D. = 0.40) ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และภาพรวมในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ตามลำดับ

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟังและการพูด, การเรียนภาษาญี่ปุ่น, ภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม, แชโดอิ้ง

The study on the learning effectiveness in Japanese interpretation: Integrated shadowing teaching techniques for enhancing listening and speaking skills

Abstract

The objectives of study on the learning effectiveness in Japanese interpretation: Integrated shadowing teaching techniques for enhancing listening and speaking skillswere: 1) to study on the learning effectiveness of listening and speaking skills in Japanese language courses using integrated shadowing teaching techniques for translator 2) to compare Japanese for Interpreter of listening and speaking skills using shadowing techniques and 3) to study the satisfaction of Japanese for Interpreter of listening and speaking skills using shadowing techniques. The instruments used in this research were: 1) active learning plan for Japanese for Interpreter of listening and speaking using shadowing techniques 2) two sets of pretest and posttest tests consisted of Japanese-Thai Interpreter and Thai-Japanese Interpreter. and 3) satisfaction questionnaires of the development of Japanese for Interpreter of listening and speaking using shadowing techniques.

The results of the pretest and posttest for Japanese interpreter listening and speaking using shadowing techniques exceeded the set criterion at a significance level of 0.04. Furthermore, the scores increased by 4.83 points, representing a 12.08% improvement when comparing the scores before and after participating in shadowing techniques. The results of the pretest and posttest for Japanese interpreter speaking-listening, segmented by participation in shadowing techniques, demonstrated an increase in scores. The group participating in shadowing techniques showed a higher improvement, with scores increasing by 8.67 points or 21.67%.

Regarding reliability, Cronbach's Alpha-Coefficient was calculated at 0.91, indicating high reliability.

Finally, The satisfaction survey results for Japanese interpreter listening and speaking using shadowing techniques revealed very high satisfaction levels. Specifically, the satisfaction was highest in the aspect of the lecturer, followed by teaching and learning, teaching media, and an overview of developing listening and speaking skills.

Keywords: Learning effectiveness of listening and speaking skills, Learning Japanese, Japanese interpretation, Shadowing

1. บทนำ

ในการติดต่อระหว่างชาวไทยและชาวญี่ปุ่นนั้น ผู้ที่มีความสำคัญอย่างมากนั้นก็คือล่าม ล่ามเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในการเจรจาสื่อสาร แปลเนื้อหาจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่าง 2 ฝ่าย ซึ่งล่ามจำเป็นต้องมีทักษะหลายด้าน ทั้งศาสตร์และศิลป์ในตัวเอง โดยจะต้องมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและใช้เวลาในการพัฒนาตนเอง จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ล่ามมีความสำคัญอย่างมากในการติดต่อธุรกิจ การค้าระหว่างไทยและญี่ปุ่น และยังเป็นอาชีพที่มีความต้องการของตลาดแรงงานอย่างมาก การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในการเตรียมความพร้อมด้านล่ามจึงมีความสำคัญ

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มีการเปิดรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม ในการปรับปรุงหลักสูตร พ.ศ. 2555 เพื่อรองรับนักศึกษาที่มีความต้องการที่จะทำงานล่าม วิธีการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญ กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้ขั้นตอน วิธีการ หรือกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกระบวนที่จะช่วยสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนให้เข้าใจ และเสริมสร้างทักษะทางการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น จากการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยได้พบปัญหาของผู้เรียนคือ การฟังและการพูด ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะได้เรียนไวยากรณ์หรือคำศัพท์ไปแล้ว แต่ยังไม่สามารถพูดสื่อสารและไม่สามารถฟังจับใจความได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณิดา ยืนยงค์ และ สมเกียรติ เชวงกิจวณิช (2562) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาที่พบในการทำงานล่ามภาษาญี่ปุ่นชาวไทย พบว่า ล่ามมือใหม่ที่มีประสบการณ์น้อย มีปัญหาด้านการสื่อสาร ซึ่งเป็นปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ การฟัง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าวิธีการสอนที่เน้นสภาพจริงและสิ่งจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนก่อนที่จะไปทำงานล่ามนั้น มีความสำคัญอย่างมาก

จึงได้นำเทคนิคแชโดอิ้ง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่สนับสนุนการฝึกแชโดอิ้ง มีประโยชน์ในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังมีประสิทธิภาพในการแก้ไข การออกเสียงและยังทำให้ระยะการทำงานของความจำดีขึ้น จดจำได้มากขึ้น และกระตุ้นให้เกิดการจัดการความรู้ทางภาษาด้านความหมายด้วย เพิ่มทักษะการพูดซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการด้านการฟังและการใช้ภาษา โดยเฉพาะในผู้เรียนที่มีระดับความรู้ทางภาษาญี่ปุ่นในระดับต้นอีกด้วย (ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ, 2554) การแชโดอิ้งจะช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดสำหรับผู้เรียนได้

จากข้อความข้างต้น ผู้วิจัยจึงความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งประกอบการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม เพื่อพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง การพูด และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพล่าม เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการทำงานล่ามสำหรับผู้เรียน รวมถึงให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นในรายวิชาการล่ามภาษาญี่ปุ่น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งประกอบการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทักษะการฟังและการพูด โดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทักษะการฟังและการพูด โดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่มีเสียงสูงต่ำซึ่งนอกจากจะทำหน้าที่แสดงความหมายที่แตกต่างของคำที่เขียนเหมือนกันแล้ว ยังสัมพันธ์กับโครงสร้าง ประโยค และทำนองเสียง การจะฝึกฝนทำนองเสียงจำเป็นต้องเรียนรู้สูงต่ำ โดยต้องสามารถระบุตำแหน่งเสียงสูงต่ำของคำต่าง ๆ ที่ประกอบกันอยู่ในประโยคได้ จึงจะสามารถออกเสียงภาษาญี่ปุ่นด้วยทำนองเสียงที่ถูกต้องได้ การจัดการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นอย่างเป็นระบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสูงต่ำ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ของผู้เรียน ในเรื่องของการออกเสียงเพื่อไม่ให้ผิดเพี้ยน โดยนำหลักการแชโดอิ้งเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน และนอกจากนี้ยังนำมาใช้ในการฝึกฝนการล่าม สำหรับคนที่ต้องการจะประกอบอาชีพล่าม แชโดอิ้งนับว่าเป็นอีกวิธีการในการฝึกการล่ามเพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษามากขึ้นด้วย

ผู้ริเริ่มนำเอาเทคนิคนี้มาปรับใช้ในการเรียนรู้ภาษาคือ ศาสตราจารย์อเล็กซานเดอร์ อาร์กูเลส นักวิชาการชาวอเมริกา จากความสามารถในการสื่อสารทางภาษาที่หลากหลายของอาร์กูเลสนั้น มาจากการฝึกฝนตนเองและการใช้เทคนิคเลียนเสียงของเจ้าของภาษาหรือ Shadowing ต่อมาได้มีนักวิชาการนำเทคนิคนี้มาศึกษาค้นคว้าหาประสิทธิภาพต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งลักษณะของทฤษฎีนี้คือ ฟังเสียงของภาษาที่ได้ยิน เมื่อผู้เรียนได้ยินเสียงจากเจ้าของภาษาแล้วจะออกเสียงตามไปด้วย เปรียบเสมือนเป็นเงาของเสียงนั้นในกระจกมีการใช้เทคนิคแชโดอิ้งในการเรียนรู้ภาษาของล่ามหรือนักแปลภาษา ในทศวรรษนี้เทคนิคแชโดอิ้งเป็นเทคนิคที่นักการศึกษาให้ความสนใจ ซึ่งรวมไปถึงการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ (จิรัชยา งิ้วสีดา และคณะ, 2559, น. 146)

3.1 แชโดอิ้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับแชโดอิ้งเริ่มมีมาตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 ในการศึกษาด้านจิตวิทยาหลังจากที่ได้มีการนำเทคนิคแชโดอิ้งมาใช้เป็นวิธีฝึกขั้นพื้นฐานสำหรับผู้ที่จะทำงานล่ามมาระยะหนึ่ง พบว่า เทคนิคดังกล่าวเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟังของผู้ฝึกทักษะการล่าม ต่อมาจึงมีการนำไปประยุกต์ใช้ในการฝึกทักษะทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในประเทศญี่ปุ่นอย่างกว้างขวางมากขึ้น (ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ, 2554, น. 80)

Tamai Ken （玉井、2005, p. 34） ได้ให้นิยามของการแชโดอิ้งว่า การเปล่งเสียงพูดออกมาให้เหมือนตามบทสคริปต์ ในขณะเดียวกันกับที่ฟังเสียงบทสคริปต์ที่เปิด หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการฝึกฝนการฟัง

ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ (2554, น. 80) กล่าวว่า แชโดอิ้ง (Shadowing) หมายถึง การฝึกพูดซ้ำตามเสียงที่ได้ยินให้ได้ถูกต้องที่สุดในทันที

สรุป แชโดอิ้งคือ การฝึกการฟังเสียงเพื่อฝึกกระบวนการล่าม เช่น ล่ามพูดพร้อม หรือล่ามพูดสลับ สำหรับคนที่ยังไม่ใช่ล่ามมืออาชีพ ซึ่งนับว่าแชโดอิ้งคือการฝึกฝนขั้นพื้นฐานที่จะก้าวสู่การเป็นล่าม

3.2 การล่าม

ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งประกอบการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม มีประเภทของการล่ามที่มีการฝึกฝนให้แก่ผู้เรียน 2 ประเภท คือล่ามพูดพร้อมและล่ามพูดสลับ (บุษบา บรรจงมณี, 2549, น. 8-9)

1) ล่ามพูดพร้อม (Simultaneous Interpreting)「同時通訳」เป็นการแปลชนิดที่ล่ามแปลไปพร้อม ๆ กับผู้พูดจึงเรียกว่า “ล่ามพูดพร้อม” หรือ “ล่ามทันใจ” ส่วนใหญ่จะเริ่มแปล เมื่อผู้พูดพูดจบในท่อนแรกของประโยค และการแปลทั้งหมดจะจบลงหลังจากผู้พูดพูดจบลงเล็กน้อย แต่จะเริ่มแปลเมื่อไหร่ไม่ได้มีการกำหนดตายตัว มักใช้ในการประชุมขนาดใหญ่ที่มีคนจำนวนมากหรือการประชุมระดับนานาชาติ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีการล่ามในลักษณะเช่นเดียวกับล่ามพูดพร้อม คือ “ล่ามกระซิบ” (Whispering Interpreting) ซึ่งเป็นการแปลไปพร้อม ๆ กับที่ผู้พูดพูดอยู่ แต่ต่างกับล่ามพูดพร้อมคือ จำนวนคนน้อยกว่า และการล่ามจะเป็นลักษณะกระซิบ นั่งข้าง ๆ กับผู้พูดเพื่อทำการแปล การล่ามลักษณะนี้นิยมใช้เมื่อมีชาวต่างประเทศ

2) ล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting)「逐次通訳」เป็นการแปลหลังจากผู้พูดพูดข้อความจบแต่ละท่อนแล้ว ล่ามจึงจะเริ่มแปล เมื่อล่ามแปลเสร็จผู้พูดก็จะพูดข้อความท่อนต่อไป ในลักษณะเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ เป็นการพูดสลับกับการแปลข้อความที่ต้องการจะสื่อสาร ผู้พูดจะหยุดให้ล่ามแปล จึงเรียกวิธีการล่ามแบบนี้ว่า “ล่ามพูดสลับ” หรือ “ล่ามพูดตาม” มักใช้ในกรณีที่มีผู้พูดจำนวนน้อย เช่น คนเดียว มักจะเห็นในการบรรยาย หรือการสัมภาษณ์ เป็นต้น

สรุป การล่ามแต่ละหน้าที่ล้วนมีปัจจัยที่จำเป็นแตกต่างกันไป คุณสมบัติและเงื่อนไขของล่ามย่อมแตกต่างกันออกไปด้วย และต้องมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันตามแต่ละสาขา ตามแต่ละหน้าที่ที่ต้องล่าม ดังนั้น ล่ามจึงต้องมีความรู้ความสามารถในสาขาอื่น ๆ ด้วย นอกจากความรู้ด้านภาษาเพื่อทำให้การล่ามมีประสิทธิภาพ ไม่เกิดผลกระทบต่องานหรือธุรกิจ ซึ่งนับได้ว่าเป็นความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นการติดต่อสื่อสารข้ามชาติ ข้ามวัฒนธรรม ล่ามจึงเป็นตัวกลางที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งประกอบการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม

4.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 จำนวน 12 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม และมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับ N3-N4

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบประเมินทดสอบทักษะการฟังและการพูด ก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ มีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งตามเกณฑ์ 70/70 จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง มีเนื้อหาดังนี้

1) คำทักทาย

2) คำทักทายตามเทศกาล

3) สำนวนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 1

4) สำนวนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 2

5) สำนวนแสดงความรู้สึก หรือสภาพของตนเอง 1

6) สำนวนแสดงความรู้สึก หรือสภาพของตนเอง 2

7) สำนวนที่ประยุกต์ใช้จริง 1

8) สำนวนที่ประยุกต์ใช้จริง 2

4.2.2 แบบประเมินทดสอบทักษะการฟังและการพูด ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นข้อสอบแบบ 2 รูปแบบ โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

1) ก่อนเรียน การล่ามญี่ปุ่น-ไทย จำนวน 1 เรื่อง 20 คะแนน และการล่ามไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 1 เรื่อง 20 คะแนน คะแนนรวมทั้งสิ้น 40 คะแนน

2) หลังเรียน การล่ามญี่ปุ่น-ไทย จำนวน 1 เรื่อง 20 คะแนน และการล่ามไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 1 เรื่อง 20 คะแนน คะแนนรวมทั้งสิ้น 40 คะแนน

4.2.3 วิธีการล่าม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ล่ามพูดพร้อม ได้แก่ ฟัง จดบันทึก ล่าม (เนื้อหาในการล่ามค่อนข้างสั้น) ล่ามพูดสลับ ได้แก่ ฟัง จดบันทึก ล่าม แต่จะหยุดแปล และดำเนินการกระบวนดังกล่าวจนเสร็จสิ้น ซึ่งเนื้อหาการล่ามจะมีความยาวกว่ารูปแบบล่ามพูดพร้อม

เกณฑ์การพิจารณาระดับคุณภาพการทำคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน มีรายละเอียดดังนี้

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การพิจารณา
5 (ดีมาก)	สามารถล่าม-ไทย-ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น-ไทย ได้ครบถ้วนถูกต้อง สมบูรณ์ มีประสิทธิภาพตามระยะเวลาที่กำหนด ทำแบบทดสอบได้ 16-20 คะแนน
4 (ดี)	สามารถล่าม-ไทย-ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น-ไทย ได้แต่ยังมีข้อบกพร่อง แปลไม่ครบถ้วน ไม่สามารถแปลในระยะเวลาที่กำหนด ทำแบบทดสอบได้ 11-15 คะแนน
3 (ปานกลาง)	สามารถล่าม-ไทย-ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น-ไทย ได้บ้างแต่ยังไม่ดีเท่าที่ควร มีข้อบกพร่องบ่อยครั้ง ใช้คำศัพท์หรือไวยากรณ์ได้ในวงจำกัด แปลไม่ครบถ้วนขาดความสมบูรณ์ ไม่สามารถแปลในระยะเวลาที่กำหนด ทำแบบทดสอบได้ 6-10 คะแนน
2 (ต้องปรับปรุง)	สามารถล่าม-ไทย-ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น-ไทย ไม่ค่อยได้ มีข้อบกพร่องบ่อยครั้งมาก ใช้คำศัพท์หรือไวยากรณ์ผิดเป็นส่วนใหญ่ แปลไม่ครบถ้วนขาดใจความ ไม่สามารถแปลในระยะเวลาที่กำหนด ทำแบบทดสอบได้ 1-5 คะแนน
1 (ต้องปรับปรุงเร่งด่วน)	ไม่สามารถล่าม-ไทย-ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น-ไทย ได้ ทำแบบทดสอบได้ 0 คะแนน

4.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง แบบสอบถามเป็นแบบ Rating Scale 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1) ระดับความพึงพอใจด้านสื่อการสอน

2) ระดับความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนการสอน

3) ระดับความพึงพอใจด้านผู้สอน

4) ระดับความพึงพอใจโดยภาพรวมในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

4.3 การฝึกกระบวนการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบโดยใช้แบบประเมินทดสอบทักษะการฟังและการพูดก่อนเรียน เพื่อแบ่งกลุ่มผู้เรียนจากระดับความรู้ของผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน จึงเริ่มกระบวนการฝึกปฏิบัติ ตามรูปแบบ 2 รูปแบบดังนี้

4.3.1 ทักษะการพูด ผู้เรียนจะมีการฝึกฟังจากไฟล์เสียงภาษาญี่ปุ่นและพูดตามทีละประโยค เพื่อเก็บรายละเอียดของสำเนียง วิธีการออกเสียง ทีละคน พร้อมทั้งแปลเป็นภาษาไทย เพื่อฝึกกระบวนการล่าม โดยให้แปลทันที หลังฟังจบ โดยใช้ตำราเรียน Shadowing เล่ม 1 ซึ่งมีสำนวนต่าง ๆ อยู่ในระดับพื้นฐานจนถึงระดับกลาง เป็นฉบับที่ผู้สอนทำการตัดคำแปลภาษาไทยออกไป เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการล่ามแบบแปลสลับ โดยมีการฝึกปฏิบัติตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-15

4.3.2 ทักษะการฟัง ผู้เรียนจะมีการฝึกฟังจากไฟล์เสียงภาษาญี่ปุ่นและพูดตามทั้งประโยค โดยใช้ตำราเรียน Marugoto A2/B1 ซึ่งมีสำนวนต่าง ๆ อยู่ในระดับพื้นฐานจนถึงระดับกลาง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการล่าม การจดจำ และเก็บรายละเอียดของสำเนียง วิธีการออกเสียง ฝึกทักษะการฟัง

1) รอบที่ 1 ผู้เรียนจะได้ฟังจากไฟล์เสียงภาษาญี่ปุ่น โดยไม่มีบทสคริปต์มาให้ ให้ผู้เรียนฟังแล้วพูดตาม โดยไม่มีการหยุดเล่นไฟล์เสียง

2) รอบที่ 2 ผู้เรียนจะได้ฟังจากไฟล์เสียงภาษาญี่ปุ่น โดยมีบทสคริปต์มาให้ ให้ผู้เรียนฟังแล้วพูดตาม โดยไม่มีการหยุดเล่นไฟล์เสียง

โดยกลุ่มที่ 1 จะดำเนินการฝึกปฏิบัติเฉพาะรูปแบบที่ 4.3.1 ทักษะการพูด ผู้เรียนจะมีการฝึกฟังจากไฟล์เสียงภาษาญี่ปุ่นและพูดตามทีละประโยค เพื่อเก็บรายละเอียดของสำเนียง วิธีการออกเสียง ทีละคน พร้อมทั้งแปลเป็นภาษาไทย เพื่อฝึกกระบวนการล่าม โดยให้แปลทันทีหลังฟังจบ

กลุ่มที่ 2 ฝึกปฏิบัติทั้ง 2 รูปแบบ รูปแบบที่ 4.3.1 และ 4.3.2 ทักษะการฟัง ผู้เรียนจะมีการฝึกฟังจากไฟล์เสียงภาษาญี่ปุ่น และพูดตามทั้งประโยค ให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการล่าม การจดจำ และเก็บรายละเอียดของสำเนียง วิธีการออกเสียง ฝึกทักษะการฟัง

5. ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

5.1 ผลการวิจัย

5.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทักษะการฟังและการพูด ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม โดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง

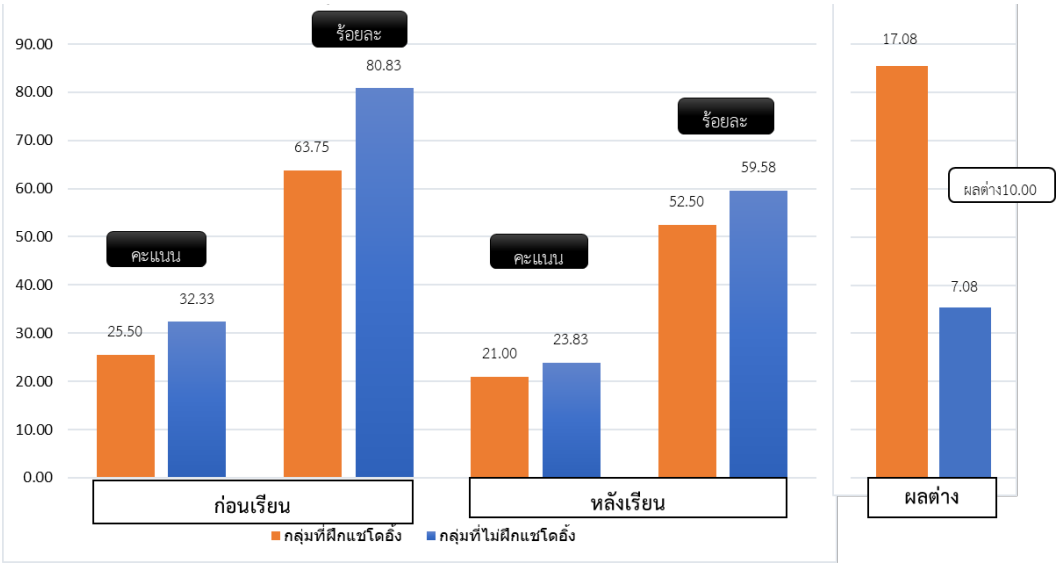
นักศึกษา	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		ผลต่างก่อนเรียน-หลังเรียน เพิ่มขึ้นร้อยละ
	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	ร้อยละ	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	ร้อยละ	
JP01	23.00	57.50	31.00	77.50	+20.00
JP02	25.00	62.50	35.00	87.50	+25.00
JP03	22.00	55.00	28.00	70.00	+15.00
JP04	28.00	70.00	33.00	82.50	+12.50
JP05	25.00	62.50	29.00	72.50	+10.00
JP06	19.00	47.50	20.00	50.00	+2.50
JP07	32.00	80.00	38.00	95.00	+15.00
JP08	15.00	37.50	16.00	40.00	+2.50
JP09	19.00	47.50	26.00	65.00	+17.50
JP10	21.00	52.50	19.00	47.50	-5.00
JP11	24.00	60.00	29.00	72.50	+12.50
JP12	26.00	65.00	33.00	82.50	+17.50
ค่าเฉลี่ย	**23.25**	**58.13**	**28.08**	**70.21**	**+12.08**

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกิจกรรมทักษะการฟังและการพูด ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม โดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง พบว่า มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 23.25 (คิดเป็นร้อยละ 58.13) คะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 28.08 (คิดเป็นร้อยละ 70.21) เพิ่มขึ้น 4.83 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 12.08) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นทั้ง 2 กลุ่ม

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม โดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง

1) การทดสอบ T-test กิจกรรมทักษะการฟังและการพูด ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่าม โดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งพบว่า ความถูกต้องของการสอบหลังเรียนสูงกว่า ความถูกต้องของการสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.04

2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกิจกรรมทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง

ภาพที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกิจกรรมทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง

พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกิจกรรมทักษะการการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง โดยการแบ่งกลุ่มพบว่า ก่อนเรียน กลุ่มที่ฝึกแชโดอิ้งมีคะแนนเฉลี่ย 25.50 (คิดเป็นร้อยละ 63.75) สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ฝึกแชโดอิ้งที่มีคะแนนเฉลี่ย 21.00 (คิดเป็นร้อยละ 52.50) หลังเรียนพบว่า กลุ่มที่ฝึกแชโดอิ้งมีคะแนนเฉลี่ย 32.33 (คิดเป็นร้อยละ 80.83) สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ฝึกแชโดอิ้งที่มีคะแนนเฉลี่ย 23.83 (คิดเป็นร้อยละ 59.58) ผลต่างของกลุ่มที่ฝึกแชโดอิ้ง มีคะแนนเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 8.50 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 10.00) ดังภาพที่ 1 กิจกรรมในการพัฒนาทักษะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟังและการพูด สำหรับกลุ่มที่ฝึกแชโดอิ้ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้ฝึกแชโดอิ้ง

5.1.3 ผลความพึงพอใจของนักศึกษาในทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งพบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์ อยู่ที่ 0.91 และความพึงพอใจของนักศึกษาในทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งอยู่ในระดับมาก ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และภาพรวมในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ตามลำดับ

1) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง ด้านสื่อการสอนพบว่า สื่อการสอนมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ สื่อการสอนมีความทันสมัย สื่อการสอนมีความดึงดูดน่าสนใจ สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และสื่อการสอนสามารถพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับ

2) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง ด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่า การสอนสอดคล้องกับแผนการเรียนรู้

มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ มีการวัดและประเมินที่หลากหลายและเหมาะสม การสอนครอบคลุมเนื้อหาตามคำอธิบายวิชา มีกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายและเหมาะสม และการสอนสอดคล้องวัตถุประสงค์ของรายวิชา ตามลำดับ

3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง ด้านผู้สอนพบว่า ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า และเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการห้องเรียน ผู้สอนแนะนำ ช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียน ผู้สอนให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการล่าม และผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ตามลำดับ

4) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง ภาพรวมในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดพบว่า มีความสุขที่ได้เรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ เรียนทักษะการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งแล้วทักษะการพูดมีพัฒนาการที่ดีมากขึ้น เรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งแล้วใช้ประโยชน์ได้จริง เรียนทักษะการฟังในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งแล้วทักษะการฟังมีพัฒนาการที่ดีมากขึ้น และเรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งแล้วสนุก ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง มีรายละเอียดและประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง พบว่า ภายหลังจากดำเนินกิจกรรมการฝึกทักษะการฟังและการพูด ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งเสร็จสิ้น ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการฟังและทักษะการพูดดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ เมธาพิสิฐ (2554ก, น. 67-79) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของการฝึกแชโดอิ้งเพื่อปรับปรุงการออกเสียงคำยืมในภาษาญี่ปุ่นพบว่า เทคนิคแชโดอิ้งสามารถแก้ไขการออกเสียงของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยได้ในระดับหนึ่ง อาจเป็นเพราะกระบวนการเรียนรู้เน้นทักษะการฟังเสียง เมื่อผู้เรียนฟังบ่อย ๆ ทำให้เกิดการปรับการฟัง การรับสารจากเสียงของคนญี่ปุ่นที่มีปัจจัยต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ ส่งผลให้สามารถจับประเด็นได้มากขึ้น จำคำศัพท์ต่าง ๆ ได้เพิ่มมากขึ้น และนำมาต่อยอดในการสื่อสาร เพราะสามารถนำคำศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจมาใช้ได้คล่องแคล่วขึ้น ซึ่งทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาภาษาทักษะการฟังและการพูด ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น 1-6 ได้ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ในทักษะที่ยังต้องปรับปรุงในส่วนนี้ได้ด้วย ยุพกา ฟูกุชิม่า (2556, น. 71-90) ที่ศึกษาประสิทธิผลการฝึกเทคนิคแชโดอิ้งต่อการเรียนรู้เสียงสูงต่ำภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยพบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องของการออกเสียงหลังการฝึกแชโดอิ้งสูงกว่าก่อนการฝึกแชโดอิ้งอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยเห็นว่าเมื่อมีการออกเสียง

ถูกต้อง ผู้เรียนจะสามารถจำและนำมาเขียนได้ถูกต้อง ทำให้เกิดความกล้าที่จะใช้ทั้งการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นอีก 2 ทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษา และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกิจกรรมทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งพบว่า หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.83 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.08 สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัชยา งิ้วสีดา และคณะ (2559, น. 143-152) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง และการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งมีความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน การฝึกทักษะหากมีการฝึกอย่างต่อเนื่องจะทำให้ผู้เรียนฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดทักษะการพูด และการฟังดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามไปด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang Peng, HU Xiao Chun（王鹏、胡小春、2019, pp. 7–8）การวิจัยเชิงทดลองการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้แชโดอิ้งของนักศึกษาภาษาญี่ปุ่นในระดับพื้นฐานในประเทศจีน โดยมีการแบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีพัฒนาการทางเรียนภาษาญี่ปุ่นผ่านกระบวนการแชโดอิ้ง มีผลการเรียนสูงขึ้น แต่กลุ่มทดลองมีผลการเรียนมากกว่ากลุ่มเป้าหมาย คะแนนเฉลี่ยที่ 8.80 ซึ่งการนำเทคนิคแชโดอิ้งมาใช้ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเรียนภาษาได้ ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูด และทักษะด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไป

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีคะแนนสูงขึ้น แต่กลุ่มที่ฝึกแชโดอิ้งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มสูงขึ้นมากกว่า 8.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21.67 สอดคล้องกับรายวิจัยของ ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ (2554ข, น. 78-89) ที่ศึกษาผลการฝึกแชโดอิ้งของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดด้านความเร็วและความถูกต้อง พบว่า การฝึกแชโดอิ้งมีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการพูดให้เร็วและคล่องขึ้น และการฝึกแชโดอิ้งช่วยแก้ไขการออกเสียงที่ผิดได้ และสอดคล้องกับงานงานวิจัยของ ยุพกา ฟูกุชิม่า (2556, น. 71-90) ที่ศึกษาประสิทธิผลการฝึกเทคนิคแชโดอิ้งต่อการเรียนรู้เสียงสูงต่ำภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย พบว่า เทคนิคแชโดอิ้งมีประสิทธิภาพที่ดีในการเรียนการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นอีกด้วย ผู้วิจัยเห็นด้วยว่าการฝึกโดยเน้นการฟังและการพูดตามในเทคนิคแชโดอิ้ง สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนทั้งที่กำลังเรียนในระดับเบื้องต้นหรือระดับที่สูงขึ้น สามารถสอดแทรกกับเทคนิคการสอนอื่น ๆ ได้หรือสามารถนำเทคนิคกระบวนฝึกล่าม เช่น การฝึกจดบันทึก การฝึกสรุป เป็นต้น มาเสริมกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ต้องการเน้นการฟังและการพูด เพราะเป็นการเน้นทักษะการฟัง และจับสำเนียงแล้วพูดตาม ทำให้ผู้เรียนจำการออกเสียงได้ถูกและนำไปใช้ในการสื่อสารหรือการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไปได้ ซึ่งเกิดจากกระบวนการ Input ที่มากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถมี Output ออกมาได้ดีขึ้นตามไปด้วย เช่นเดียวกับ Atsushi Iino（飯野 厚、2014, p. 119）ได้ศึกษาประสิทธิผลที่ส่งผลต่อการรับรู้แชโดอิ้งกับการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การฝึกฝนแชโดอิ้ง พบว่า การแชโดว์เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงในการพูดภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย โดยสอดแทรกเป็นกิจกรรมระหว่างเรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดได้มากขึ้นและยังพัฒนาทักษะการสื่อสารอีกด้วย

5.2.3 ผลความพึงพอใจของนักศึกษาในทักษะการฟังและการพูด ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.32, S.D. = 0.40) ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และภาพรวมในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัชยา งิ้วสีดา และคณะ (2559, น. 143-152) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.23) ซึ่งอาจจะเป็นเพราะกระบวนการสอนแชโดอิ้งมีความน่าสนใจ เช่น หากผู้สอนให้ผู้เรียนออกเสียงทีละประโยค ก็จะช่วยในเรื่องของการออกเสียง สามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียนได้ เพราะในแต่ละภาษาจะมีคำเลียนเสียงธรรมชาติ คำแสดงสภาพท่าทางหรือคำอุทานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เวลาฝึกออกเสียงทีละประโยคจะช่วยสร้างความสนุกสนานในห้องเรียนได้

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้งเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสื่อการสอน ภาพรวมในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 4.12 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณิดา ยืนยงค์ และสมเกียรติ เชวงกิจวณิช (2562, น. 441-461) ที่ศึกษาบทบาทหน้าที่ของล่ามและปัญหาการล่ามภาษาญี่ปุ่นชาวไทยในโรงงานอุตสาหกรรมของประเทศไทย กรณีศึกษาความแตกต่างระหว่างล่ามมือใหม่และล่ามมืออาชีพ พบว่า ล่ามมือใหม่จะพบปัญหาด้านทักษะทางภาษาและการสื่อสารมากกว่าล่ามที่มีประสบการณ์มากแล้ว ซึ่งสิ่งที่เป็นปัญหาในด้านดังกล่าวมากที่สุดคือ คำศัพท์เฉพาะทาง รองลงมาคือ ปัญหาด้านการฟัง ผู้วิจัยเห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามเป็นลักษณะการเตรียมความพร้อมการเป็นล่ามเบื้องต้น และเป็นการฝึกทบทวนทักษะการล่ามในชีวิตประจำวันเท่านั้น ซึ่งทักษะการล่ามเป็นทักษะขั้นสูงที่ต้องใช้ประสบการณ์ ผู้เรียนยังคงต้องศึกษาไวยากรณ์ในระดับที่สูงขึ้น คำศัพท์ที่ยากขึ้น เพราะหากมีคลังคำศัพท์จำนวนมากเพียงพอจะส่งผลให้สามารถฟังได้ดีขึ้น จับประเด็นต่าง ๆ ได้ครอบคลุม แต่ในมุมมองกระบวนการสอนในห้องเรียน ผู้เรียนก็จะเกิดความกดดันในระดับหนึ่ง ซึ่งในการฟังหรือพูดคำศัพท์ ตลอดจนการเรียบเรียงคำพูดเพื่อสื่อสารออกมาให้เหมาะสมกับบริบทสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดนั้น ทำให้ภาพรวมการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดมีค่าเฉลี่ยต่ำ แต่ก็ยังคงอยู่ในระดับคุณภาพมาก

6. สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง สรุปได้ดังนี้

6.1 การฝึกแชโดอิ้งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟังดีขึ้น การออกเสียงสูงต่ำหรือจังหวะหรือคำอุทานต่าง ๆ ก็จะถูกพัฒนามากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ยังเพิ่มทักษะการจำได้เป็นอย่างดี และยังช่วยให้เกิดทักษะการในจดบันทึกข้อมูลสำคัญ คำสำคัญต่าง ๆ โดยใช้สัญลักษณ์หรือข้อความแบบสั้น ๆ

ตามความเข้าใจของตนเอง อีกทั้งยังสามารถสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ได้ เมื่อทักษะการฟังดีขึ้น ทักษะการพูดก็จะพัฒนาตามไปด้วย ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดได้มากขึ้น กล้าที่จะสื่อสารมากขึ้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะมีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ

6.2 ในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาพบว่า การล่ามพูดพร้อมมีข้อจำกัดในเรื่องของฝึก เพราะการล่ามพูดพร้อมจะต้องเชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทยในระดับดีทั้งสองภาษา หากผู้เรียนมีพื้นฐานในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง จะส่งผลให้การฝึกฝนอยู่ในระดับที่เป็นประโยคสั้น ๆ เท่านั้น เพราะผู้เรียนจะต้องมีความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย หรือด้านวัฒนธรรมของทั้ง 2 ประเทศที่ค่อนข้างดีอีกด้วย

7. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับล่ามด้วยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง สรุปได้ดังนี้

7.1 ควรมีการนำการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แชโดอิ้งในระดับชั้นอื่น ๆ หรือรายวิชาอื่น ๆ ด้วย และนำกระบวนการอื่น ๆ เช่น การตอบสนองอย่างรวดเร็ว Quick Response คือ วิธีการฟัง พร้อมกับแปลโดยอาจจะเริ่มต้นจากระดับคำ เช่น เปิดไฟล์เสียง หรือพูดคำศัพท์ และให้เขียนคำแปลทีละคำ เพื่อพัฒนาการตอบสนอง หรือการเขียนตามประโยคสั้น ๆ Dictogloss ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะฟัง และสามารถเขียนคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแปลหรือล่ามได้ดีมากขึ้น

7.2 ควรมีการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่อง เน้นการสื่อสารมากขึ้น สามารถนำกระบวนการฝึกล่ามไปใช้กระตุ้นผู้เรียนในรายวิชาที่มีลักษณะเป็นการสนทนา นอกจากเป็นวิธีการสอนที่เน้นสื่อสารแล้ว ยังจะช่วยให้การเรียนการสอนมีความท้าทาย และสนุกสนานมากขึ้น

รายการอ้างอิง

จิรัชยา งิ้วสีดา, ไพสิฐ บริบูรณ์ และ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูด โดยใช้เทคนิคแชโดอิ้ง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน, 8*(21), 143-152.

ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ. (2554ก). ประสิทธิภาพของการฝึกแชร์โดอิงค์เพื่อปรับปรุงการออกเสียงคำยืมในภาษาญี่ปุ่น. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา, 12*(2), 67-79.

ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ. (2554ข). ผลการฝึกแชโดอิ้งต่อการพัฒนาทักษะการพูด : ด้านความเร็วและความถูกต้อง. *วารสารวิชาการของเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย, 1*(1), 78-89.

บุษบา บรรจงมณี. (2549). *ทางลัดสู่...ล่าม*. สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม.

ยุพกา ฟูกุชิม่า. (2556). ประสิทธิผลการฝึกเทคนิคแชโดอิ้ง ต่อการเรียนรู้เสียงสูงต่ำภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, 32(1), 71-90.

วรรณิดา ยืนยงค์ และ สมเกียรติ เชวงกิจวณิช. (2562, มิถุนายน). *บทบาทหน้าที่ของล่ามและปัญหาการล่ามภาษาญี่ปุ่นชาวไทยในโรงงานอุตสาหกรรมของประเทศไทย กรณีศึกษาความแตกต่างระหว่างล่ามมือใหม่และล่ามมืออาชีพ* [Paper presentation]. การประชุมวิชาการบัณฑิตระดับชาติ สรรพศาสตร์สรรพศิลป์ ประจำปี 2562, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.

飯野 厚. (2014).『シャドーイング練習が英語スピーキング力とシャドーイングの認識に及ぼす効果』. 法政大学多摩論集編集委員会.

玉井健. (2005).『リスニング指導法としてのシャドーイングの効果に関する研究』風間書房.

王鵬、胡小春. (2019).『シャドーイングによる日本語語学能力の向上の実証的研究』中央学院大学.